



### СРПСКО НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ

Позоришни трг 1, 21000 Нови Сад  
АЛЕКСАНДАР МИЛОСАВЉЕВИЋ  
Телефон: 021/ 6621 411 (центра)

За издавача / АЛЕКСАНДАР МИЛОСАВЉЕВИЋ, управник

Директор Балета / ОЛИВЕРА КОВАЧЕВИЋ-ЦРЊАНСКИ  
Уредник /ДУШАНКА РАДМАНОВИЋ  
Срадник / БОЈАНА КОВАЧЕВИЋ-ПЕТРОВИЋ  
Фотографије / МИОМИР ПОЛЗОВИЋ  
Обликовање / РАДУЛЕ БОШКОВИЋ  
Технички уредник / ЖАРКО ДЕАК  
Компјутерски слог / ЉИЉАНА БИЛБИЈА и НАДА РАДОВИЋ

Штампарија БУДУЋНОСТ, Нови Сад  
Тираж 1200

150. сезона 2010/2011.

[www.snp.org.rs](http://www.snp.org.rs)



балет

# лудвиг минкус дон кихот



Јелена Лечић-Колчерију, Андреј Колчерију и ансамбл балета



Андреја Кулешевић, Ливију Хар и ансамбл балета

Лудвиг Минкус  
**ДОН КИХОТ**

(Don Quixote)  
Балет у два чина

Либрето: М. Петипа према истоименом роману Мигела де Сервантеса

По кореографији Маријуса Петипа

Кореограф и редитељ: **ЂУЛА ХАРАНГОЗО** (Harangozó Gyula), Мађарска

Диригент: **ВЕСНА ШОУЦ**, к.г. / **МИКИЦА ЈЕВТИЋ**

Костимограф: **МИРЈАНА СТОЈАНОВИЋ-МАУРИЧ**

Сценограф: **ОЛГА ЂУРЂЕВИЋ**, Италија/Србија

Асистенти кореографа: **АНГЕЛА КЕВЕШИ** (Kövessy Angèla), Мађарска

Балет-мајстор: **ОКСАНА СТОРОЖУК**

Репетитори: Јелена Вукадиновић, Борис Ладичорбић, Бранка Глигорић

Педагози: Ђеорђе Боднарчук, Ашхен Атаљанц, Бахрам Јулдашев

Улоге:

<i>Дон Кихот</i> .....	Слободан Нинковић, глумац / Иван Ђерковић
<i>Санчо Панса</i> .....	Ранко Лазић / Љиљана Јокановић
<i>Китри</i> .....	Јелена Лечић-Колчерију / Андреја Кулешевић
<i>Басил, сиромашни момак</i> .....	Андреј Колчерију / Ливију Хар
<i>Еспада</i> .....	Ливију Хар / Андреј Колчерију, Давид Груосо
<i>Мерцедес</i> .....	Андреја Кулешевић / Маријана Ђурчија Бојана Митић, Данијела Војновски
<i>Гамаш, богати племић</i> .....	Саша Латиновић, глумац / Лука Миховиловић, студент глуме
<i>Две пријатељице</i> .....	Дуња Лепуша, Олга Аврамовић / Јелена Марковић, Фросина Димовска, Сања Павић, Соња Батић, Милена Кркотић
<i>Краљица дријада</i> . . .	Милена Кркотић / Маријана Ђурчија, Данијела Војновски, Бојана Митић
<i>Амор</i> .....	Сања Павић / Јелена Марковић, Дуња Лепуша
<i>Лоренцо, Китрин отац – Лорена, мајка</i> .....	Тони Ранђеловић / Бранка Глигорић
<i>Гостионичарка – Гостионичар</i> .....	Бранка Глигорић / Милутин Петровић, Весна Ковач, Иван Ђерковић

**Циганка** ..... Јелена Вукадиновић /  
Бојана Матић, Маријана Ћурчија, Љубица Селаковић-Бандић

**Циганин** ..... Влад Молдован / Лучијан Пушкаш

**Служавка** ..... Верица Козарев-Кларић

**Гатара** ..... Бранка Глигорић / Татјана Ненадовић

### ***Трг, Цигански логор, Дријаде***

**Ансамбл балета:** Олга Аврамовић, Данијела Војновски, Фросина Димовска, Сања Павић, Маријана Ћурчија, Марија Јанковић, Љиљана Јокановић, Верица Козарев-Кларић, Соња Батић, Милена Кротић, Дуња Лепуша, Бојана Матић, Јелена Марковић, Ирена Месарош, Бојана Митић, Иванка Стојчевић, Азуса Оисхи, Надежда Салак, Маја Станковић, Љубица Селаковић-Бандић, Весна Ћуковић, Теона Радановић, Јована Лалић, Соња Гаврилов, Биљана Бабијановић, Зорана Радивојевић, Јелена Алемпијевић, Сара Тошић, Ивана Иванов-Маћешић, Ивана Нанић-Сувачаревић, Катарина Кљајић\*, Јована Пауновић\*, Маријана Пенковић\*, Јелена Николић\*, Сташа Стојшић\*, Хелена Аксамит\*, Клаудија Јакобац\*, Теодора Живковић\*, Хосе Кампос, Давид Груосо, Иван Ђерковић, Џошуа Икоб, Ранко Лазић, Ђулио Милите, Лука Миховиловић, Влад Молдован, Лучијан Пушкаш, Бојан Раднов, Стеван Сремац, Олтеан Тудор, Иван Милан\*\*, Марко Стојановић\*\*

**Мизансцен:** Милана Балаж, Биљана Бабијановић, Маријета Вираг, Гизела Грегоровић, Ивана Иванов-Маћешић, Ивана Оршолић, Зорана Радивојевић, Марија Шарчевић, Сташа Стојшић\*, Јована Пауновић\*, Клаудија Јакобац\*, Теодора Живковић\*, Иван Ђерковић, Стеван Парађеновић\*, Иван Милан\*, Горан Стојадиновић\*, Никола Томовић\*, Милош Живановић\*, Павле Жижич\*, Владимир Шегуљев\*\*\*, Горан Здравковић\*\*\*, Ненад Вуковић\*\*\*

\* Ученици Балетске школе Нови Сад; \*\* Ученици Балетске школе Панчево; \*\*\* Статисти

Сарадник у раду с ученицима и статистима: Џана Чурчић

### **ОРКЕСТАР СНП-а**

Концертмајстор: Владимир Ћуковић, Сергеј Шаповалов  
Корепетитори: Золтан Гајдош, Дејан Бркић, Предраг Петрушевски  
Инспцијенти: Тања Цвијић, Иван Свирчевић, Сања Миланов  
Мајстор светла: Младен Букарица  
Асистент сценографа: Надица Даниловац

Декор, костими и остала сценска опрема израђени у радионицама Српског народног позоришта  
Представа траје око два сата с једном паузом.

**Премијера: 18. децембар 2010, сцена “Јован Ђорђевић”**

Јелена Лечић-Колчерију и Андреј Колчерију



Андреј Колчерију, ФОТО/ Данијели Ђиневра

Слободан Нинковић и ансамбл балета





### **ЛУДВИГ МИНКУС** (Ludwig Aloysius, Леон Фјодорович, Беч, 1826-1917)

Композитор и виолиниста, рано је почео да се бави музиком. Широј јавности се представља као композитор у Паризу 1846, с балетом *Пакита*, који је писао заједно с Едвардом Делдевеом. Године 1853. емигрира у Русију, мења име у

Леон Фјодорович Минкус, постаје диригент Оркестра кнеза Јусупова у Петрограду; од 1861. је солиста, а касније и диригент Оркестра Бољшог театра, потом и надзорник свих московских позоришта, а предаје и на Конзерваторијуму у Москви. Кореограф Петипа је 1868. желео да постави балет *Дон Кихот* у Бољшом театру и позвао Минкуса да компоњује музику. Балет је премијерно изведен 14. децембра 1869, доживео је огроман успех и Минкусу донео статус званичног композитора Руског царског балета, што остаје седамнаест година. У Петроград се враћа 1871. и ту ради све до 1891. када је пензионисан. Русију напушта 1896. и умире у Бечу 1917, у 91. години. Написао је неколико опера и шеснаест балета, међу којима су: *Дон Кихот*, *Бајадера*, *Роксана*, *Бандити Лептири*, *Пакита* (у сарадњи с Е. Делдевеом), *Фјамета* и *Немеа* (у сарадњи с кореографом Сен-Леоном) и др.

Упркос недостатку оригиналности, Минкусу су завидели и већи и познатији композитори. Познавао је балет и његову специфичност. Његова музика је изванредно "танцовална", њена мелодичност и ритмичност у потпуности одговара захтевима класичног балета.



### **МАРИЈУС ПЕТИПА** (Marius Petipa)

Једна од најпознатијих личности белетске уметности свих времена, творац класичног белетског академизма - играчког стила који већ више од једног столећа својим строгим, а лепим виртуозним формама одушевљава белетске уметнике и њихову публику.

Маријус Петипа рођен је у Марсеју 1819. у уметничкој породици. Отац Жан Антоан је био играч и балет-мајстор, мајка Викторина Гасо драмска уметница, а старији брат Лисјен први играч у Великој опери у Паризу. Каријеру је започео као играч, најпре у Француској, затим у Шпанији, а 1847. је дошао у Русију у којој ће остати све до своје смрти, 1910. године. На сцени Маријинског театра у Петрограду радио је педесет шест година, најпре као играч, а затим као

кореограф. Поставио је четрдесет шест оригиналних балета, синтетизујући достигнућа белетске уметности XIX века, која је обогатио изузетном стваралачком фантазијом. Његови најпознатији балети су: *Дон Кихот* (1869), *Бајадера* (1877), *Пакита* (1847. и 1881) на музику Лудвига Минкуса, затим чувени балети Чајковског: *Зачарана лепотица* (1890), *Лабудово језеро* (1895) у сарадњи с Левом Ивановом, те *Рајмонда* Глазунова (1898). /.../ Историчари белетске уметности сматрају да је радња најбољих Петипаових балета осмишљена, јасна и целовита, да је његова фантазија неисцрпна, а да су његова изражајна средства строго одабрана и промишљена. (М. Зајцев, *Откривамо тајне балета*, *Лист Позориште*, 1991/92).

## ДОН КИХОТ НА БАЛЕТСКОЈ СЦЕНИ

Велика дела светске литературе не привлаче само сликаре и музичаре него и балетске уметнике - кореографе. "Витез тужног лица", његов верни Санчо Панса и лепа Дулсинеја без сумње били су, и биће, веома интересантни за сваког играча и кореографа. Више њих поставило је *Дон Кихота* у 18. веку. Међутим, сва та дела су више-мање заборављена, а Минкусова и Петипаова верзија, настала у другој половини 19. века, која је, вероватно, по либрету најудаљенија од Сервантеса, остала је да живи. Петипа и Минкус употребили су Кихота и Санча као оквир за велики балетски дивертисман. По тадашњем схватању балетске уметности (1869! - година премијере у Бољшом театру) на балетској сцени нису могли да играју стари и дебели. Такве улоге нису играли него су их глумили пантомимски. Причу је морао да носи млади пар који је могао да игра варијације и закључни и обавезни *Grand pas de deux*. Зато је Петипа измислио наивну причу о младој девојци Китри сиромашном момку Басилу. Њихови љубавни проблеми су садржај балета, а не Дон Кихот каквог знамо из Сервантесовог романа. У старим балетима била су изразито раздвојена два елемента: игре и пантомиме којом је објашњаван садржај. Тек касније оба елемента све више и више се преплићу, удружују и у модерном балету постају једно. Ту играчи **игром** изражавају причу и осећања.

Поред главних улога, Петипа је унео и племића Гамаша који је сушта супротност лепом и младом Басилу, Китрине пријатељице, њеног оца, тореадоре, Мерседес, Цигане... Прича која се догађа у Шпанији дала је могућност да постави неке ефектне шпанске игре, а сцене Кихотовог сна биле су погодне за прави класични дивертисман, обавезан у сваком старом балету.

Критичари су били подељени. Неки су замерали кореографу да се исувише удаљио од Сервантеса, а публика је примила балет с одушевљењем. У чему је, у ствари, привлачност тог балета?

Пре свега, то је велика парада игре. Ансамбли, демикарakterне и карактерне варијације следе једна другу. На крају још велики вилински дивертисман и *Grand pas de deux*. Улоге Китри и Басила омогућавају играчима да покажу све што знају и све што је у балету најлепше и најефектније. Игре, комичне, тужне и веселе сцене следе једна другу. Играчи могу да се разиграју. Такве балете воли публика широм свих меридијана, па и наша.

Савремене поставке настоје да задрже све вредности старог балета али захтевају и промене како би балет приближиле данашњој публици која нема ни времена ни стрпљења да седи у позоришту неколико сати. (И. Отрин)



### **ЂУЛА ХАРАНГОЗО** (Harangozó Gyula)

Рођен у Будимпешти 1956. Отац му је био чувени балетски играч и кореограф Ђула Харангозо, оснивач Мађарског националног Балета, а мајка позната балерина и балет-мајстор.

Дипломирао је на Мађарској високој школи за плес с највишим оценама (Похвала *cum laude*) а затим и на Московској балетској академији, у класи професора Александра Прокофјева, такође с највишим оценама. Каријера: од 1976. члан Балета Мађарске државне Опере у Будимпешти; 1977-1978. игра мање солистичке улоге; 1978-1985. првак Балета Мађарске државне Опере; 1981-1991. први солиста Балета Бечке државне Опере; 1981-1989. стални гост Баварске државне Опере и Балета. У каријери је одиграо све главне балетске улоге. Од 1995. до 2005. је директор Балета Мађарске државне Опере; 2005-2010. директор Балета Бечке државне Опере, бечке Народне Опере и Балетске школе при Бечкој државној Опери. Награде: Награда за најбољег младог играча на III московском међународном балетском такмичењу 1977, Златна медаља за најбољег играча на II међународном балетском такмичењу у Токију 1978, Играч године у Мађарској 1981, уметник године у Минхену, Немачка 1983, Официрски крст Републике Мађарске 2000, Признати уметник Републике Мађарске 2004, Награда EuroPas за плес 2009, Аустријски Почасни крст за науку и уметност 2010.

Гостовао је у Метрополитен Опери у Њујорку са Америчким балетским театром, Бољшом театру у Москви, Миланској Скали, Лондону, Паризу, Цириху, Мадриду, Мексико Ситију, Каракасу, Единбургу, Штутгарту, Берлину, Хамбургу итд.

Поставио је балете: Чајковски – *Крцко Орашчић*, Кочак – *Снежана и седам патуљака*, Минкус – *Дон Кихот*, Чајковски – *Лабудово језеро*, Делиб – *Копелија*, Штраус – *Променадни концерт*, *Бал Бечке Опере* 2006. и 2007. и друге.

### **Реч кореографа**

Балет *Дон Кихот* је написан у 19. веку. У то доба је живот био другачији односно људи су имали више стрпљења у свим животним ситуацијама, па и у позоришту. Могли су да седе пет сати у театру и да уживају у драмском делу, оперској или балетској представи. Тако је прављен и *Дон Кихот* – као балет у четири чина, за публику која није била под утицајем ужурбаног модерног живота.

Сматрам да у данашње време, ако желите да очарате публику, морате приказати краће дело у коме је радња сажетија, али такође морате имати у виду да сви вредни и традиционални плесови треба да остану у представи. Покушао сам да сведем балет на два чина, а да прича буде таква да је сви разумеју, у нади да ће, када се представа заврши, већини публике бити жао што је крај, јер би волели да уживају у њој барем неколико минута дуже.







### **ВЕСНА ШОУЏ**

Рођена у Земуну. Ванредни је професор на Факултету музичке уметности у Београду за предмет Дириговање, шеф диригент у Опери и Театру Мадленијанум, повремено диригује у Народном позоришту у Београду и

Позоришту на Теразијама.

Дириговала је преко триста представа, неколико стотина концерата са симфонијским оркестрима у земљи као и иностраним оркестрима: Филхармонијом Риге (Летонија), МАТАВ Симфонијским оркестром (Будимпешта), Сегединским симфонијским оркестром, Симфонијским оркестром Истанбула, Симфонијским оркестром Бурсе и Симфонијским оркестром "Адана-Цукурова". Наступала је с домаћим и иностраним солистима светског реномеа. Сарађивала са више камерних оркестара: Београдским камерним оркестром "Душан Сковран", Краљевским гудачима Светог Ђорђа, Камерним оркестром РТС-а, Новосадским камерним оркестром, Камерним оркестром школе за музичке таленте из Ћуприје и др. Била је шеф хора Београдске опере, до 1998. руководила хоровима: "Б. Радичевић", "Bel canto" и „Лола“, од којих је прва два и основала. Гостовала је у Немачкој, Данској, Швајцарској, Летонији, Грчкој, Словачкој, Канади, Турској и Мађарској. Радилa је као професор на Билги универзитету у Истанбулу и Академији уметности у Бањалуци.

Добитница је Октобарске награде града Земунa, Златне значке културно-просветне заједнице Србије, Сребрне плакете Универзитета уметности, студентске Октобарске награде Београда и др.



### **МИКИЦА ЈЕВТИЋ**

Рођен 1977. године. Нижу и средњу музичку школу завршио у Шапцу, Одсек за хармонику, у класи професора Живана Гајића и Штефаније Солдатовић. Од 1996. до 2001. студира на Кијевској националној музичкој академији "П. Чајковски", Одсек хармонике, где је дипломирао у класи професора Павела Фењука, а од 1998. до 2003. студент је Катедре за оперско симфонијско дириговање, дипломирао је у класи професора Алина Власенка. У сезони 2001/2002. радио је као други диригент Симфонијског оркестра града Дњепропетровска (Украјина), репертоар: *Евгеније Оњегин*, *Травијата*, *Фигарова женидба*, *Царска невеста*, *Крцко Орашчић*. Са Гудачким оркестром Кијевске средње музичке школе гостовао је у Шпанији, Пољској, Немачкој и Португалији. Имао је више концерата са Националним

симфонијским оркестром Украјине.

Добитник је прве награде Првог међународног такмичења диригентата "Стефан Турчак" у Кијеву 2006. године.



### **МИРЈАНА СТОЈАНОВИЋ-МАУРИЧ**

Рођена у Новом Саду. Дипломирала на Академији примењених уметности у Београду, Одсек костима, у класи професора Душана Ристића. У позоришту дебитује 1970. године, а од 1971. је стални костимограф Српског народног позоришта у Новом Саду. Осим костимографије бави се и сликарством, тематски такође везаним за позориште. Урадила је костиме за више од 100 представа у Српском народном позоришту, потом у Марибору, Скопљу и Осијеку, као и низ ТВ емисија и драма за РТВ Нови Сад. Представе карактеристичне за њено костимографско опредељење: *Магбет*, *Норма*, *Самсон и Далила*, *Боеми*, *Бал под маскама...* Учествовала на више заједничких изложби: Тријенале позоришне сценографије и костимографије, Октобарски салон, Новосадски салон, Форма, Златно перо... и имала десетак самосталних изложби: Нови Сад, Немачка, САД... Награде за костим: 1969. награда Београдског универзитета "4. јул", 1972. Награда Академије примењене уметности на XIII октобарском салону у Београду, 1977. награда на 6. новосадском салону, 1977. награда "Форма" на "Форми VI" и 1983. на "Форми IX" у Новом Саду, 2005. Златна медаља "Јован Ђорђевић", највише признање Српског народног позоришта. Ове године Мирјана Стојановић-Маурич обележава четрдесет година уметничког рада, пригодном изложбом у организацији Позоришног музеја Војводине и СНП-а, 22. децембра у Галерији NS Nova СНП-а.



### **ОЛГА БУРЂЕВИЋ**

Рођена у Новом Саду, живи и ради између Милана и Фиренце. Дипломирала на Академији примењених уметности у Фиренци, Одсек сценографије, у класи професора Maurizia Mazzussoa, на истој академији завршила специјалистичке студије из области визуелних уметности и сценског дизајна. Од 2008. је стални члан позоришне групе Phoebe Zeitgeist из Милана, сарађује са двојезичном позоришном групом из Фиренце F.E.S.T.A. (Florence English Speaking Theatrical Artists) и студијом за дизајн Riccardo Rami из Прата. Учествовала у креирању видео сценографије за церемонију прославе 50-годишњице главног града Бразила, Бразилије у продукцији студија Festi. Реализује сценографије за више музичких видео клипова, као и за модне фотографије.

Учествовала на више групних изложби: Галерија Alexander Alvarez Contemporary Art у Алесандрији (Италија), од 2004. до 2008. на свим групним изложбама Академије примењених уметности из Фиренце.



### **АНГЕЛА КЕВЕШИ** (Kövessy Angéla)

Рођена у Будимпешти. Дипломирала на Мађарској високој школи за плес 1987. с изузетним успехом (Похвала *sum laude*), а 2002. завршила и Одсек за педагогију. Још за време студија почиње да ради у Балету Мађарске државне Опере у Будимпешти, од 1998. је солисткиња Балета. Године 1999. добија Награду "Харангозо", високо признање Републике Мађарске. Од 2000. до 2005. је балет-мајстор и асистент кореографа Балета Мађарске државне Опере, од 2002. до 2005. балет-мајстор Мађарске високе школе за плес, 2005. и заменик генералног директора школе. Од 2005. до 2010. је чланица Балета и асистенткиња кореографа Бечке државне Опере.



### **ОКСАНА СТОРОЖУК**

Примабалерина Српског народног позоришта. Рођена у Харкову (Украјина) 1970. године. Завршила Државну балетску академију у Кијеву. У Балету Српског народног позоришта (СНП-а) је од 1990. Поред великог броја главних улога класичног, неокласичног и савременог репертоара које је одиграла у СНП-у; била је асистент кореографа и репетитор балета Пахита (2000), репетитор Жизеле (2006-2007), балет-мајстор представе Мачак у чизмама (2008), обновила је балет Жизела у сезони 2009/2010. Улогом Маргерите Готје у балету *Дама с камелијама* обележила је двадесет година уметничког рада у СНП-у, премијера је била 14. марта 2009. Добитница је осам Годишњих награда Српског народног позоришта и Златне медаље "Јован Ђорђевић", највишег признања Српског народног позоришта 2002. године.



Олга Аврамовић, Андреј Колчерију, Јелена Лечић-Колчерију и ансамбл балета



Андраја Кулешевић, Ливију Хар и ансамбл балета

## **ЈЕЛЕНА ЛЕЧИЋ-КОЛЧЕРИЈУ**

Рођена 1982. у Зрењанину. Нижу балетску школу завршила у Зрењанину, као ученица истуреног одељења Балетске школе “Лујо Давичо” из Београда, Средњу балетску школу у Новом Саду 2001., у класи педагога Добриле Новков.

Од 2002. је у Балету Српског народног позоришта, где је остварила следеће улоге:

Девојка – *Алтум сепенцијум* С. Дивјаковића, Пипи, Аника – *Пипи Дуга Чарала* К. Ципција, *Жизела*, Па-де-де (*Pas de deux*) – *Жизела* А. Адама, *Божанствена комедија*, кореограф Сташа Зуровац; Јулија – *Ромео и Јулија* С. Прокофјева, Принцеза – *Мачак у чизмама* Б. Бјелинског, *Одета / Одилја* – *Лабудово језеро* П. Чајковског, *Мадам Олемпа* – *Дама с камелијама* Ђ. Вердија, *Соло* – *Кармина бурана* К. Орфа и др. Активно учествује у раду Форума за нови плес СНП-а. Добитница је Годишње награде Српског народног позоришта за улогу *Жизеле*, у истоименом балету, 2010.

## **АНДРЕЈ КОЛЧЕРИЈУ (Andrei Iosif Colceriu)**

Рођен 1985. у Клужу – Напока (Румунија). Балетско образовање стекао у Школи за кореографију и драмске уметности “Октавијан Строја” у Клужу. Дипломирао 2003. године. Исте године долази у Нови Сад и добија ангажман у Балету Српског народног позоришта. До сада је остварио следеће улоге: Кројач – *Макс и Мориц* Ђ. Росинија, Циганин – *Мајерлинг* Ф. Листа, *Жандар* – *Пипи Дуга Чарала* К. Ципција, *Божанствена комедија*, кореограф Сташа Зуровац; *Ромео* – *Ромео и Јулија* С. Прокофјева, *Мачак* – *Мачак у чизмама* Б. Бјелинског, *Алберт* – *Жизела* А. Адама, *Зигфрид* – *Лабудово језеро* П. Чајковског, *Гастон Р.* – *Дама с камелијама* Ђ. Вердија, *Соло* – *Кармина бурана* К. Орфа и др. Добитник је две Годишње награде Српског народног позоришта: за улогу *Ромеа* у балету *Ромео и Јулија*, 2008. године и за улогу *Алберта* у балету *Жизела*, 2010.

## **АНДРЕЈА КУЛЕШЕВИЋ**

Рођена 1978. у Новом Саду. Завршила Средњу балетску школу у Новом Саду, у класи педагога Биљане Његован. У Балету Српског народног позоришта је од 1997. Репертоар: Мадам Силвана – *Весела удовица* Ф. Лехара, Жар птица – *Коњић Грбоњић* Р. Шchedрина, Заљубљена девојка – *Кармина бурана* К. Орфа, Девојка – *Тело (Body)* А. Рамиреза, Страст – *Дон Хуан* Б. Ковача, Мирта, Па-де-де (*Pas de deux*) – *Жизела* А. Адама, *Божанствена комедија*, кореограф Сташа Зуровац; *Одета / Одипија* – *Лабудово језеро* П. Чајковског, *Мадам Олемпа* – *Дама с камелијама* Ђ. Вердија, *Соло* – *Кармина бурана* К. Орфа и др. Активно учествује у раду *Форума за нови плес* Балета СНП-а. Као извођач балета *Језик зидова* добила је награду “Димитрије Парлић” Удружења балетских уметника Србије, за интерпретацију, 2006; добитница је Годишње награде СНП-а за улоге одигране у представама *Језик зидова* и *Божанствена комедија* 2007. године.

Била је асистент кореографа у драмским представама *Ја или неко други* и *Скочићевејка*; кореограф представа: *Дундо Мароје*, *Поморанџина кора (Стеријина награда)*, *Прљаве руке*, *Мир* (Будимпешта). Од јануара до јуна 2010. играла је у трупи STATION ZUID (Холандија), *Projekat Home*.

## **ЛИВИЈУ ХАР (Liviu Mihai Har)**

Рођен 1985. у Клужу – Напока (Румунија). Дипломирао 2003. у Школи за кореографију и драмске уметности “Октавијан Стоја” у Клужу. Исте године добија ангажман у Балету Српског народног позоришта у Новом Саду. Остварио је следеће улоге: Арман Дивал – *Дама с камелијама* Ђ. Вердија, Ротбарт – *Лабудово језеро* П. Чајковског, Тибалт, Парис – *Ромео и Јулија* С. Прокофјева, Па-де-де (*Pas de deux*) – *Жизела* А. Адама, *Божанствена комедија*, кореограф Сташа Зуровац, Пријатељи – *Есмералда* Ч. Пуњија; значајне улоге остварио је у балетима за децу: *Млинар* – *Мачак у чизмама* Б. Бјелинског, Професор – *Макс и Мориц* Ђ. Росинија, Томи, Лопови – *Пипи Дуга Чарала* К. Ципција. Игра и у осталим балетима, операма и оперетама. Добитник је Годишње похвале Српског народног позоришта за улогу Армана Дивала у балету *Дама с камелијама*, 2010. године.





## Садржај

### І ЧИН

#### Прва слика

Становници шпанског градића уживају плешући на главном тргу. Најлепша девојка је Китри, ћерка имућног и похлепног гостионичара Лоренца. Она почиње да плеше, а ускоро јој се придружује Басил, берберин, најшармантнији и најомиљенији момак у крају, као и две Китрине најбоље другарице. Лоренцо свима квари расположење, јер се жестоко противи томе да му се ћерка уда за берберина. Иако се Китри и Басил воле, он није добра прилика за удају јер никад нема ни пребијене паре. Долази Гамаш, богати племић, по Лоренцу идеални просац. Иако помало будаласт, један јак аргумент му иде у корист: никада није шворц.

Након ведрог и полетног шпанског фолклорног плеса - сегидилје - улазе ватрена играчица Мерседес, чувени тореадор Еспада и њихова свита играча и тореадора. Мерседес плеше између бодежа, а Еспада изводи задивљујући плес с другим тореадорима.

У јек забаве у градић стижу витез Дон Кихот и његов верни слуга Санчо Панса. Представљају се зачуђеним грађанима и одлазе у гостионицу да се окрепе.

Плес на тргу се наставља. Дон Кихот остаје без даха пред Китрином лепотом. У њој "препознаје" Дулсинеју, идеализовани женски лик из његовог витешког света. Очаран је љубавним дуетом младог пара, и позива Китри да заплешу менует. Плес је прожет љубоморним сценама и враголастим променама партнера.

Мали скандал пружа прилику Базилу и Китри да срећно побегну. Санчо покушава да однесе нешто хране из крчме, а да не плати. Разбеснели гостионичар јури за њим и случајно удари Гамаша. Када открију да је млади пар побегао, отац и просац желе да пођу за њима, али их Дон Кихот заустави својим копљем.

#### Друга слика

Дон Кихот и његов верни слуга Санчо Панса лутају даље и у зору стижу у цигански логор, пробудивши Цигане зачуђене њиховим изгледом. Изненађење бива још веће када се витез узнемири, умисливши да је ветрењача зли див. Напада је упркос противљењу његовог слуге и Цигана. Након јуриша, пада на тло и онесвести се.

Дон Кихот сања дријаде, прелепа вилинска бића. Предвођене својом краљицом и Амором, дријаде га окружују и одводе до Китри, у којој Дон Кихот и даље види своју вољену Дулсинеју. Дријаде, Амор и Китри играју за Дон Кихота вилински плес.

Након привиђења, Дон Кихот долази свести и угледа свог слугу како га очајнички тражи. Санчо је пресрећан што коначно проналази свог господара. Његовом весељу и срећи придружују се и темпераментни Цигани плешући до јутра.

## II ЧИН

### Прва слика

Млади се окупљају у крчми да се забаве. Китри, Басил и две девојке плешу, Еспада им се придружује и такмичи се с Басилом. У ривалском плесу, Басил одушевљава присутне бриљантном игром с чашама, али атмосфера достиже врхунац када Мерцедес изводи свој ватрени плес.

У крчму улази Лоренцов слуга и упозорава заљубљене да стижу разбеснели господар и наивни просац. Њихов долазак изазива општу гунгулу. Гамашу нуде другу девојку, али Лоренцо инсистира да богати просац ожени Китри. Да би то спречио, Басил одглуми самоубиство. Дон Кихот – који је у међувремену стигао – убеђује Лоренца да своју ћерку да младићу кога воли. Чим Лоренцо пристане на то, Базил „оживи“ и, желећи да подели своју радост, све госте у крчми части пићем. Сада то може да приушти, јер је зет имућног човека.

Весела група излази плешући, а Гамаш утапа разочарање у пићу.

### Друга слика

Прича се наставља на главном тргу шпанског градића. Младенцима након венчања сви честитају, више ништа не може да поквари њихову срећу.

Следи низ свадбених плесова. Истиче се дует Китри и Басила, познат као Гран па-де-де (Grand pas de deux). Након дуета сви становници градића радосно плешу у част младенаца.

## ДОН КИХОТ НА СЦЕНИ СРПСКОГ НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА

### Премијера: 3. фебруара 1968. године

Кореографија и режија: Ико Отрин (кореографске варијације и Pas de deux по Петипа и Горском), диригент: Лазар Бута; у главним улогама: Ерика Марјаш-Брзић/Мира Поповић-Сенаши (*Китри*), Антун Маринић/Дамир Новак (*Базил*). Одиграно 15 представа.

### Премијера: 20. новембра 1984.

Кореографија и режија: Ико Отрин, диригент: Имре Топлак; у главним улогама: Лаура Бујук-Војку, к. г. „Биљана Његован, Зоица Пуровска к. г., Људмила Сморгачова к. г. Ана Кушнирова, Дијана Козарски (*Китри*), Александар Израиловски к. г. Зоран Велевски к. г. Михаи Бабушка, Марин Турку к.г. Николај Прјадченко к. г. (*Базил*). У сезонама 1984/85, 1985/86, 1988/89. укупно одигране 23 представе.